

Sygn. akt VII U 1934/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Danuta Dadej - Więsyk

Protokolant - starszy sekretarz sądowy Wioletta Wójtowicz

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2016 roku w Lublinie

sprawy L. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania L. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 29 września 2015 roku, znak:(...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala L. M. prawo do emerytury począwszy od dnia (...)

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. na rzecz L. M. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VII U 1934/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29.09.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) oraz art. 32 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, póź. 43 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku L. M. odmówił mu prawa do emerytury ponieważ nie został udowodniony wymagany 15 letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Od decyzji odwołał się L. M. wskazując, że pracował przez wymagany okres w warunkach szkodliwych a zakład pracy, który wystawił mu świadectwo nie istnieje i nie ma możliwości poprawienia świadectwa (odwołanie k. 2-5 as).

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wnosił o jego oddalenie wskazując na argumenty zawarte w decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. M. ur. (...) w dniu (...) złożył wniosek o ustalenie prawa do emerytury. Do wniosku dołączył m.in. świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z 7.06.2013 r. w Spółdzielni (...) w Likwidacji w L. o zatrudnieniu stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 1.04.1978 r. do 30.11.1992 r. przy wykonywaniu robót wodno-

kanalizacyjnych oraz budowy rurociągów w głębokich wykopach na stanowisku wymienionym w wyk. A dział V poz. 1 pkt. 6 zarz. Nr 9 MB i PMB z 1.08.1983 r. (k. 7 a.e.).

W oparciu o wszystkie dokumenty ZUS ustalił, że wnioskodawca jest członkiem OFE oraz udowodnił w sumie 25 lat, 8 miesięcy i 10 dni okresów składkowych i nieskładkowych, oraz udowodnił 14 lat 1 miesiąc i 11 dni stażu pracy w warunkach szczególnych. Skarżoną decyzją z dnia 29.09.2015 r. odmówił prawa do emerytury (k. 16 a.e.).

Spornymi w niniejszym postępowaniu pozostały warunki pracy wnioskodawcy w Spółdzielni Pracy (...) w okresie od 1 lipca 1972 r. do 29 października 1974 r.

L. M. był zatrudniony w Spółdzielni Pracy (...) w L. od dnia 1 lipca 1972 r. do dnia 30 lipca 1976 r. na stanowisku monter wod.-kan. c.o., został przeniesiony z Zakładu, z dniem 1 sierpnia 1976 r. do innej spółdzielni na to samo stanowisko (świadcstwo pracy – k. 8).

W okresie zatrudnienia w Spółdzielni został powołany z dniem (...)r. do zasadniczej służby wojskowej, którą odbywał do dnia (...) r. (zaświadczenie – k. 7 ak).

Spółdzielnia Pracy (...) uległa spaleni, a zachowane akta osobowe pracowników zostały przekazane do Składnicy (...). Z informacji Archiwum wynika, że nie dysponuje ona aktami ubezpieczonego L. M. (k. 28).

Spółdzielnia Pracy (...) miała różne profile działalności w tym hydraulikę. W ramach hydrauliki wykonywała usługi dla ludności i instytucji. W ramach usług hydraulicznych pracowało około 25 osób podzielonych na brygady od 2 do 5 osób. Jedna z brygad wykonywała prace zewnętrzne a druga wewnętrzne. Wnioskodawca od początku zatrudnienia został skierowany na teren budowy (...) gdzie wykonywane były przyłącza od głównej sieci energetycznej do budynków. Pracował przy budowie przyłączy do 8 budynków około roku czasu. Jego praca polegała na kopaniu dołów i układaniu rur w głębokich wykopach. Następnie brygada wewnętrzna ze spawaczem przystąpiła do wykonania instalacji wewnątrz budynków a wnioskodawca został skierowany na teren budowy przyłączy wod.-kan. i c.o. do bloków na K.. Wykopy były głębokie i wiązały się z budową licznych studni. Na tej budowie skarżący pracował około 5-7 miesięcy, a następnie został przeniesiony do budowy instalacji wodno-kanalizacyjnych na terenie (...) Spółdzielni (...), gdzie pracował do powołania do wojska do 29.10.1974 roku.

Praca wnioskodawcy była ciężka fizycznie, niebezpieczna z uwagi na możliwość obsunięcia się ziemi. Monterzy pracowali w zmiennych warunkach atmosferycznych, w zimie było zimno. Dostawali w tym okresie specjalne ubrania, buty filcowe, rękawice. Prace, które wykonywali musiały mieć swój ciąg. W przypadku niskich temperatur zabezpieczali ziemię matami lub rozpalali koksowniki aby rozpuścić zmarzlinę. Monterzy otrzymywali zupy regeneracyjne (zeznani wnioskodawcy – k. 33v-35, 62v zeznania świadków: M. M. k. 35v-36, 62 J. P. – k. 36, 36v, 61v-62, W. T. – k. 60v-61v).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o powołane dokumenty, dowody w tym dowody osobowe.

Tym samym przeprowadzone postępowanie pozwoliło na ustalenie, iż w okresie od 1.07.1972 r. do 29.10.1974 r. wnioskodawca pracował przy wykonywaniu robót wodno-kanalizacyjnych oraz przy budowie rurociągów w głębokich wykopach.

W sumie uwzględnione okresy wykonywania pracy w warunkach szczególnych to 2 lata, 3 miesiące i 29 dni.

Sąd uznał wnioskodawcy faktyczne wykonywanie zatrudnienia na stanowisku montera wodno-kanalizacyjnego w Spółdzielni (...) gdyż jak wynika to z zeznań samego wnioskodawcy jak i świadków wykonywana we wskazanych okresach praca była wykonywana w bardzo ciężkich warunkach, polegająca na wykonywaniu prac wodnokanalizacyjnych w głębokich wykopach, związanych z budową instalacji wodnokanalizacyjnych, w tym oczyszczalni ścieków. Sąd uznał zeznania wnioskodawcy jak i świadków opisujących warunki wykonywania pracy w tej spółdzielni za wiarygodne.

Świadkowie w sposób spontaniczny i zgodny opisali przebieg i charakter pracy wnioskodawcy. Ich zeznania są w miarę spójne, a drobne rozbieżności mogą wynikać z upływu czasu. Są to osoby obce dla wnioskodawcy, nie zainteresowane rozstrzygnięciem, a biorąc pod uwagę zgodność przedstawionych okoliczności, zeznania świadków należy uznać za wiarygodne. W ich świetle zasługują na wiarę również zeznania samego wnioskodawcy.

W tej sytuacji odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40 tej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. 1 stycznia 1998 r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, tj. co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W myśl art. 32 ust. 2 powołanej ustawy za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia.

Z kolei na gruncie ust. 4 tego artykułu przesłankę wieku oraz rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których wskazanej kategorii osób przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, którymi w tym przypadku są – w myśl art. 195 w zw. z art. 194 ustawy – przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 ze zm., dalej: „rozporządzenie”). Rozporządzenie to stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, które są wymienione w jego przepisach oraz w załączonych do niego wykazach.

Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Prace wykonywane przez wnioskodawcę w spornych okresach, odpowiadają tym, wymienionym w załączonym do rozporządzenia wykazie A, dziale V, poz. 1 (roboty wodno – kanalizacyjne oraz budowa rurociągów w głębokich wykopach).

Reasumując powyższe, L. M. spełnił warunki do uzyskania prawa do emerytury we wcześniejszym wieku gdyż legitymuje się ogólnym stażem pracy wynoszącym ponad 25 lat, ukończył (...) lat, udowodnił ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach (niesporne 14 lat 1 miesiąc i 11 dni oraz uwzględnione przez Sąd 2 lata 3 miesiące i 29 dni) oraz z dniem 27 października 2015 r. złożył do organu rentowego wniosek o wykreślenie z rejestru członków OFE i wniósł o przekazanie do budżetu państwa środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku w OFE.

Tym samym zgodnie z art. 100 ust. 1 powołanej ustawy Sąd przyznał skarżącemu prawo do emerytury począwszy od dnia spełnienia wszystkich przesłanek t.j. od(...)

Mając na względzie powyższe na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd orzekł jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia treść art. 98 kpc oraz z uwagi na nakład pracy pełnomocnika § 2 ust. 1 i 2 oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 90/2013 poz. 490 oraz z 2015 poz. 617 i 1078).

jg